

Sygn. akt I KZ 12/22

POSTANOWIENIE

Dnia 28 lutego 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Puskarski

w sprawie **M. P.**

ukaranego za czyn z art. 116 § 1a k.w.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 28 lutego 2022 r.

zażalenia ukaranego

na zarządzenie Przewodniczącego Wydziału IV Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w P.

z dnia 29 grudnia 2021 r., sygn. akt IV Ka (...),

o odmowie przyjęcia kasacji

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w P. wyrokiem z dnia 28 października 2021 r., sygn. akt IV Ka (...), utrzymał w mocy wyrok Sądu Rejonowego w W. z dnia 12 lipca 2021 r., sygn. akt II W (...), którym M. P. został ukarany za wykroczenie z art. 116 § 1a k.w.

Następnie M. P. przesłał do Sądu Okręgowego w P. pismo datowane 26.11.2021 r., które określił jako „Sprzeciw od wyroku utrzymującego wyrok zaskarżający w mocy”. Po uzyskaniu dodatkowego wyjaśnienia od autora, Przewodniczący Wydziału IV Karnego Odwoławczego tego Sądu potraktował pismo jako kasację własną ukaranego i zarządzeniem z dnia 29 grudnia 2021 r. na podstawie art. 530 § 2 k.p.k. i art. 429 § 1 k.p.k. w zw. z art. 110 § 1 k.p.s.w. oraz art. 112 k.p.s.w. odmówił przyjęcia tej kasacji, z uwagi na wniesienie jej przez osobę nieuprawnioną. W uzasadnieniu wskazał, że zgodnie z treścią art. 110 § 1

k.p.s.w. kasację w sprawach o wykroczenia może wnieść wyłącznie Prokurator Generalny – Minister Sprawiedliwości lub Rzecznik Praw Obywatelskich, a strony mogą jedynie składać do nich wnioski o rozważenie wniesienia kasacji w ich sprawie.

Wymienione zarządzenie zaskarżył M. P. pismem nazwanym „Zaskarżenie”. Nie odniósł się do argumentacji zawartej w zarządzeniu, jedynie wniósł o cyt. „przesłanie moich akt do Sądu Najwyższego w Warszawie w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia z pośrednictwem Sądu Okręgowego w P.”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie, a fakt, że zostało wniesione zdaje się świadczyć o niezrozumieniu przez zainteresowanego przedmiotowego zarządzenia, które jako zgodne z prawem nie może być podważone. Skarżący nie podał, dlaczego nie zgadza się z zarządzeniem, dlatego ogólnie można stwierdzić, że w jego treści prawidłowo odwołano się do przepisów, które nakazywały odmówić przyjęcia kasacji sporządzonej i podpisanej przez ukaranego M. P.. Kluczowe znaczenie ma tu art. 110 § 1 k.p.s.w. (Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia), który określa podmioty uprawnione do wniesienia kasacji w sprawach o wykroczenia. Zasadniczo są nimi Prokurator Generalny i Rzecznik Praw Obywatelskich, a w niektórych kategoriach spraw także Zastępca Prokuratora Generalnego do Spraw Wojskowych i Rzecznik Praw Dziecka. Ustawodawca jest w tym względzie stanowczy – stwierdza, że „wyłącznie” te podmioty mogą wnosić kasacje w sprawach o wykroczenia. W konsekwencji uprawnienie to nie przysługuje stronie, w tym przypadku ukaranemu, który – o ile uważa, że został skazany niesłusznie (w piśmie z 26.11.2021 r. wywodzi, że nastąpiło to z naruszeniem przepisów Konstytucji) – może zwrócić się do któregoś z uprawnionych podmiotów o wniesienie kasacji w jego sprawie.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.